

Primer revés a Sánchez

Podem, ERC i el PDeCAT evidencien la feblesa del PSOE i tomben el dèficit i el sostre de despesa del 2019

Tot a punt a Waterloo per a la tornada de Puigdemont

El president hi arriba avui des d'Alemanya

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 28 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14711 - AVUI / Any XL. Núm. 13581 - EL PUNT

El conflicte del taxi s'enverina

DECISIÓ JUDICIAL • El TSJC manté la suspensió cautelar del reglament metropolità que regula les VTC, i els taxistes provoquen el caos al centre de Barcelona i es declaren en vaga indefinida

La Gran Via de Barcelona plena de taxis en la mobilització d'ahir del sector que va col·lapsar el centre de la ciutat ■ EFE

Presentació dels actes de la Diada ■ ACN

Onada sonora per la República

Serà l'acte central, a la Diagonal, de la Diada de l'Onze de Setembre d'aquest any

Reportatge

P10

Feixisme sense complexos

Més de 600 aus protegides, electrocutades en tres anys

La fiscalia investiga govern i elèctriques

119182-119580w

FESMÉS
el bricolatge de casa

FES BRICO CAT!

reformes · jardí · moble kit

fes-te
Client FESMÉS
fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un **3%** depte en cada compra

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Aigua a mar

No trobaries aigua a mar. Em ressona a les oïdes, com el retret que em feia mon pare quan mirava d'ajudar-lo, en alguna extra-

escolar de la meua època: acompanyar-lo al tros, i mirant de trobar unes tisores de podar en algun calaix, o alguna mena de giny per arreglar el sistema de reg de degoteig dels avellaners que es cruspia algun conill. Ara la cosa ha canviat: són els senglars que destrossen reg, arbre i collita potencial (són una pedregada viva), i mon pare ja fa 19 anys que va morir i no em retreu res, tot i que podem dir que el seu record vital sí que em segueix ensenyant. Com l'ús d'aquest llenguatge, expressions i vocabulari, que ja sé que com a llei de vida, i com a mostra dinàmica, la llengua es va transformant. I de la mateixa manera que es perden paraules, en fem servir de noves. Una observació recurrent afegida a la de l'empobriment del vocabulari que fem servir, on fins i tot se'ns fa estrany sentir frases fetes o girs singulars. I quan en sentim tenim la impressió com si ens parlés una veu del passat. Ho constates llegint Josep Maria

De la mateixa manera que es perden paraules, en fem servir de noves

de Sagarra o Joan Sales o la Mercè Rodoreda. És clar que són noms de vertigen. Només per posar dos exemples, llegint el *Quanta, quanta guerra*, de Mercè Rodoreda, a banda de la "modernitat" de la seva escriptura, quan hi trobo expressions com "vermell com un perdigot" o "com un poll ressuscitat", se m'accelera el batec del cor. És com si m'ho estigués escrivint al menjador de casa. Em veig de petit, tornant atrafegat del carrer, corrent, esbufegant i que m'ho digués ma mare al veure'm el color a la cara. O com si sentís parlar d'algun veí que s'havia canviat de cotxe i que en feia ostentació, amb aquell exercici d'aixecar el capó, ensenyar-te el motor, com si fóssim enginyers o tinguéssim l'FP de mecànica, o les dimensions del maleter, i aprovéssim el seu progrés material. Però ara no és que no hagin trobat aigua a mar, és que han trobat aigua líquida a Mart. És clar que sentint els científics avaluant l'impacte de la descoberta i explicant que des del segle XIX ja es creia que hi havia aigua al planeta més proper a la Terra, potser sí que a algun investigador que feia aquesta recerca i no se n'acabava de sortir el seu pare li devia dir: "És que, fill meu, no trobaries aigua a Mart!"

La vinyeta

Fer

Ombres d'Estiu

Imma Merino

Un espectre per la finestra

Estic llegint un exemplar de *Cims Borrascosos* que conté l'empremta de lectures anteriors, no només meves, que tendeixo a doblegar els marges de les pàgines, sinó d'una altra persona que va llegir-lo profundament per preparar unes classes sobre la novel·la: paràgrafs subratllats, marques i comentaris escrits en bolígraf. M'agrada veure les traces pròpies i alienes d'una lectura: són el testimoni d'una experiència renovada amb la joia de rellegir-lo. Escric això retornant al passatge en què Lockwood és a la cambra de Catherine Earnshaw, de la qual fins aleshores no en saben res ni ell ni un hipotètic lector que llegís per primer cop la novel·la d'Emile Brontë sense tenir-ne cap referència, havent-li dut Zilah, criada als Cims Borrascosos, en una nit de tempesta que fa que no pugui tornar a la Granja dels Tords. Ho he fet en recordar les seves observacions sobre l'estat dels llibres que, trobats a la cambra, va obrint després d'ensopegar amb una Bíblia que fa una terrible pudor de florit: "La biblioteca de Catherine era selecta i el seu estat de deteriorament demostrava que ha-

“ Aquella nit, Lockwood somia que Catherine vol entrar a la seva habitació per la finestra arrapant-se-li a un braç

via estat molt utilitzada, encara que no sempre amb un objectiu legítim; ben pocs capítols havien escapat al comentari (almenys això semblava) a ploma i tinta, que cobria tots els blancs que l'impressor havia deixat en els fulls.”

Catherine Earnshaw no escrivia en els llibres per comentar-los, sinó que aprofitava els blancs per anotar frases soltes i a vegades una mena de “diari

regular gargotejat amb un traç infantil i informe”. És així que, llegint el que va escriure en els seus llibres, a Lockwood se li desperta un interès sobtat per la desconeguda Catherine, de la qual descobreix el seu fort vincle amb l'esquerp Heathcliff, amenaçat pel germà d'ella, Hindley, un cop ha mort el patriarca Earnshaw. Qui són tots aquests personatges? La seva curiositat (i la nostra, malgrat que coneguem la història) voldrà ser saciada. El cas és que, aquella nit, Lockwood somia que Catherine vol entrar a la seva habitació per la finestra arrapant-se-li a un braç: “Deixa'm entrar, deixa'm entrar!” A l'endemà, quan li ho explica a l'irat Heathcliff, aquest reacciona d'una manera que sempre em commou i espanta: “Entra! Entra! Sanglotava. Cathy, vine. Oh, vine, una vegada més! Oh! Estimada del meu cor!, escolta'm aquesta vegada, Catherine, per fi!” Lockwood, amb distància irònica, comenta: “L'espectre ha mostrat un caprici molt normal en els espectres; no ha donat cap senyal de la seva existència. Els fantasmes, però, existeixen en la memòria dels vius.”

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/5ddfoj>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Una crueltat

Em sembla que no dic cap mentida si dic que amb l'exconseller Toni Comín tenim una estima mútua. Més enllà de converses polítiques, que n'hem tingut, i moltes; i més enllà de la gestió de la conselleria de Salut, que n'hem parlat i no sempre per posar-nos d'acord; em sembla que sovint hem acabat parlant més de la vida que de res més. Com que a mi això que hi hagi polítics a la presó i a l'exili no em deixa dormir, l'he anat a veure a Lovaina més d'una vegada. Comín és un home accessible, amable, de mirada transparent i, sobretot, un conversador nat. Per això sempre que ens hem vist hem fet curt. L'he vist parlar i, encara que ell no ho diu, sé que s'ha sentit sol (políticament parlant, és clar, no pas familiarment) en més d'una ocasió. Perquè l'exili és dur. I ell n'és, avui, una prova indiscutible. Perquè avui, aquest matí, a Barcelona, enterraren el seu germà, Pere Comín, i ell

“Nosaltres no hi podem fer res, Toni. Només et podem fer saber, a tu i a la teva família, que hi som

no hi podrà ser. “Ha vingut el meu germà; a veure'm i a morir aquí, a Lovaina”, em va dir el darrer dia que vaig parlar amb ell, no fa ni una setmana. I vàrem xerrar sobre la vida, el càncer (que és la paraula aquella que et fa ser conscient que la línia entre la vida i la mort és molt fina), la família, els seus germans, la seva mare... En Pere va morir al cap de pocs dies; avui celebren l'eucaristia a la parròquia de San-

ta Cecília de Barcelona, i Toni Comín no hi serà. La vida no hauria d'anar així. I una situació judicial tan absurda com la que patim no hauria d'impedir ser a l'enterrament d'un teu germà. És cruel, inhumà, i només ens queda el consol de pensar, de saber, que la gent que és a l'exili, i els que són a la presó, són persones fortes. Ves quin remei, és clar, però ho són. Les he vist assumint situacions inassumibles. Per què tanta repressió? Tanta por ens tenen? Tan valents us troben? Avui (quina ironia!) que a Bèlgica podreu celebrar que sou lliures perquè la justícia espanyola s'ha rendit a Europa, l'únic lloc on no podeu anar és a Espanya i, és clar, a Catalunya. I avui, Toni, és, segur, on t'agradaria ser. On hauries de ser. Per més que amb en Pere ja us haguéssiu pogut acomiadar. No hi podem fer res, nosaltres. Només et podem fer saber, a tu i a la teva família, que hi som. Ànims!

De reüll

Maria Palau

Els joves no en passen

“Els joves passen d'anar als museus.” Quantes vegades ho hem sentit a dir, això? Doncs, bé, la realitat és una altra, com van mostrant les enquestes. La més recent, que ha fet pública fa uns dies l'Observatori dels Públics del Patrimoni Cultural de Catalunya, un projecte de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural, esmicola clarament aquest prejudici. Segons les dades que ha recollit, els joves són els que se senten més atrets per l'oferta expositiva. Gairebé un 60% dels que tenen entre 14 i 19 anys van visitar l'any passat un

La població més gran és la que menys interès té a visitar museus

museu, un monument o una galeria d'art. La participació també va ser força alta en la franja d'edat que va dels 20 als 24 (55%). Dels 25 als 54 la tendència ja és a la baixa (52%), però és a partir dels 55 anys que disminueix considerablement (42,3%). És a dir, que la que sí que en passa és la població més gran.

L'anàlisi segons la situació laboral dels ciutadans encaixa bastant amb aquests percentatges: mentre que més d'un 62% dels estudiants van als museus, els jubilats que no els ignoren no arriben ni a un 40%. Conclusió? Les iniciatives per estimular els joves estan donant els seus fruits, però ara el que manca és gestar estratègies específiques per a un públic que, sent el que, de tots, té més temps lliure, no es troba còmode dins d'un museu (no diguem en els d'art contemporani). Se l'ha d'acompanyar d'una altra manera. Els museus tenen molta feina a fer. I prou que ho saben.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DE L'ANC

Elisenda Paluzie

Diada per perseverar

L'ANC proposa fer de la pròxima Diada un missatge contundent de perseverança que demostrï que la repressió no posarà fi al moviment independentista. Per fer-ho proposa una gran mobilització que ompli tota l'avinguda Diagonal sota el lema *Fem la República Catalana*.

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez

Capacitat de negociar

El nou govern del PSOE s'ha endut el primer disgust important davant la negativa del Congrés a incrementar el sostre de dèficit. L'oposició del PP i Cs estava cantada i la falta de capacitat per negociar amb Podem, ERC i el PDeCAT (que el van investir) ha provocat el bloqueig de la proposta.

GRUP DE ROCK

Sopa de Cabra

No perdre els orígens

Sopa de Cabra és, des de finals dels anys 80, un dels grans referents de la música catalana, amb cançons que ja són himnes intergeneracionals. Però el grup no oblidarà els seus orígens: la segona edició de La Nit dels Sopa celebrarà els 30 anys de la seva primera maqueta, l'inici de tot plegat.

EDITORIAL

El primer revés a Sánchez

El govern de Pedro Sánchez ja ha pogut constatar que el seu propòsit d'acabar la legislatura i convocar eleccions el 2020 no serà un camí de roses. El Congrés dels Diputats li va tombar ahir el nou sostre de dèficit que proposava l'executiu espanyol, que comportava un increment del 4,4% en la despesa pressupostària. Si es manté aquesta situació, haurà d'assumir el sostre de despesa adoptat pel govern de Rajoy i, per tant, haurà d'ajustar el seu pressupost per al 2019 i les seves polítiques diferencials a aquest sostre. És el primer revés polític important per a Sánchez i el seu executiu, però sobretot és un toc d'atenció evident al PSOE i el seu líder de cara a la tardor, quan haurà de negociar el suport al Pressupost General, presumiblement amb les forces que van fer possible la investidura de Pedro Sánchez.

La fragilitat del govern de l'Estat no és en si una novetat, ja que és producte de l'aritmètica parlamentària. La qüestió rellevant, en tot cas, és que el govern només ha pogut disposar del suport dels 88 diputats del PSOE i dels 4 diputats del PNB, mentre que Podem, ERC i el PDeCAT li han girat l'esquena amb una abstenció que castiga la incapacitat o la poca voluntat del PSOE per negociar i arribar a acords amb aquestes formacions, més enllà d'exigir-los marcar distàncies amb el PP. Les formacions sobiranistes són partits de govern a Catalunya i els hauria estat fàcil vendre el seu suport al govern socialista, perquè hauria suposat 400 milions suplementaris de despesa en el pròxim pressupost català. Però ja no estem a l'època del peix al cove, Catalunya té polítics a la presó, a l'exili i encausats, gent agredida per haver defensat el seu vot. La distensió i el diàleg són necessaris, però no són suficients.

Tal dia com avui fa...

1 any

Repressió a fons
La Guàrdia Civil investiga el director de Comunicació per la web del Pacte pel Referèndum El cos armat interroga Joan Ignasi Elena.

10 anys

Títols universitaris
Un 30% dels llicenciats catalans ocupen llocs de treball de categoria inferior. Es crea ocupació de baixa qualitat en plena crisi econòmica.

20 anys

Debat pels incendis
Convergència i Unió accepta un debat extraordinari al Parlament sobre els incendis forestals, tal com reclamaven els socialistes.

Full de ruta

Germà Capdevila

No ha canviat gaire res

Que poc que ha durat l'esperança de canvi de Pedro Sánchez! Si algú esperava quelcom més que un canvi en les formes, segurament ja ha vist i comprovat que, tot i la distensió evident de l'etapa post-Rajoy, l'objectiu de l'Estat –mani qui mani– continua sent el mateix: l'anihilació que les aspiracions nacionals de Catalunya.

Quan la justícia alemanya va tornar a deixar en evidència les vulneracions flagrants de Pablo Llarena, es va estendre una visió que presentava el jutge espanyol com una mena de croat contra l'independentisme que havia embogit, com un cas aïllat enmig d'una justícia democràtica i independent. Tanmateix, ahir coneixíem la resolució de la sala del Tribunal Suprem que ha de jutjar els ostatges polítics en contra de la seva llibertat provisional. Els membres de l'òrgan jurisdiccional fan seva fil per randa la tesi de Llarena. Encara més, intenten humiliar la justícia alemanya reiterant diversos cops que

Hem de preguntar-nos si les duríssimes condemnes que aplicaran als ostatges seran l'espurna que aixecarà un poble que l'1 i el 3 d'octubre va decidir que no es rendiria

es tracta d'un simple "tribunal provincial" les decisions del quan no afecten pas la justícia espanyola. És igual que arreu del continent es repeteixi en seu judicial que no hi va haver violència i –en conseqüència– no pot haver-hi rebel·lió. L'Estat –mitjançant tots els seus poders– té la missió d'aplicar un escarment contundent als catalans, per evitar que se'ls torni a passar pel cap intentar exercir el seu dret a l'auto-determinació. I aquesta missió té poc a veure amb la justícia, amb les llibertats o amb els drets. Tot cedeix davant el bé suprem de la sacrosanta unitat de la pàtria.

A hores d'ara ningú no dubta que s'aplicaran condemnes duríssimes i desproporcionades als ostatges. El que hem de començar a preguntar-nos és si aquestes condemnes seran l'espurna que aixecarà un poble que l'1 i el 3 d'octubre va decidir que no es rendiria. Un poble que ha de decidir ara si espera que els seus líders marquin el camí o si és ell mateix qui arrossega els seus líders cap a la llibertat.

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

El Tarròs d'en Companys

M'he tret del damunt una frustració, he visitat el poble on va néixer el nostre president màrtir, Lluís Companys. No hi havia estat mai i vaig aprofitar unes petites vacances amb la meua dona i el meu noi Rubèn per homenatjar qui va donar la vida pel país. Les seves darreres paraules, escrites la nit abans de ser assassinat, ressonen amb molta força i serenitat en aquell petit racó del poble, on s'ha aixecat un Memorial i un monument. Per a mi va ser una bona teràpia. Potser no us ho creureu, però vaig sentir una sana enveja d'aquest poblet del municipi de Tornabous, a l'Alt Urgell. Fins que vaig poder seguir les explicacions del responsable d'aquell indret, el Tarròs em sonava llunyà, desconegut, com si gairebé no fos de Catalunya. Ara me'l sento proper, com si em pertanyés una mica.

COMPANYS ÉS UN MÀRTIR, no hi ha cap dubte. Cada president del nostre país té la seva història amb tots els èxits i errors que cometem els humans, però donar la vida pel seu fill i la seva terra és

quelcom especial i únic. He fet la meua peregrinació al lloc on va néixer Companys, i penso tornar-hi perquè amb una vegada no n'hi ha prou.

LA VERITAT ÉS QUE amb tres dies no em pensava descobrir un indret que coneixia poc per no dir gens. Ni em pensava trobar una casa rural que mereix un 10 sense embuts, situada en un poblet petit on resulta pràcticament impossible trobar una persona passejant pels seus pocs carrers. El poble és la Guàrdia i està dins del municipi de Tornabous. Parlo de Cal Ball, portada per en Jordi i l'Antoneta. Em va venir de nou que a mitja setmana del mes de juny hi passés tanta gent. Viatjants, turistes estrangers, gent de la comarca que hi organitza festes... Mai tenen un no, s'hi pot esmorzar, sopar i no cal carta, l'Antoneta et pregunta què desitges i t'ho fa a la mida. Hi ha una convivència tal que quan vam marxar ens semblava que ens acomiadàvem dels nostres parents de l'Urgell. Us ho creieu o no, no cobro per la propaganda. Quan em vaig jubilar als 65 anys vaig dir que entrava

en un món lliure, lliure del tot. I és fantàstic poder escriure el que veus i sents. Per cert, a la Guàrdia vaig descobrir una església nova, dels anys seixanta, i moderna com n'hi ha poques. Em va traslladar a una altra església molt moderna, que m'agrada visitar de tant en tant, la de Pont de Suert, que en el seu moment va fer furor. Ara n'hi ha algunes altres, poques, com la de la Canya, a la Garrotxa. Aquesta de la Guàrdia la trobo interessant, de línies obertes, construïda segons em van dir per un alumne de Gaudí. Veritablement te unes línies molt gaudinians, amb molts finestrals.

UN ALTRE DESCOBRIMENT que vaig fer són les ruïnes del poblat ibèric del Molí d'Espígol, situat dins del municipi de Tornabous, un dels més importants de la comarca, que es pot visitar demanant cita. Vam tenir la sort que el guia és el mateix que ens va ensenyar el museu de Companys. Hi ha molt per excavar i hi ha algú que creu que caldria dedicar-hi alguns diners que se'n van a Ullastret.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

I malauradament, ells sempre hi són

■ Passen els anys, passen les temporades, passen els jugadors i les directives i, malauradament, com en el partit de pretemporada a Olot, ells sempre hi són.

Els són els qui volen fer dels partits de l'Espanyol manifestacions d'espanyolisme polític, els que manipulen i aprofiten el nom del nostre club, als quals no els importa gens ni mica si amb la seva actitud en malmeten la imatge, ells són els qui en els partits de l'Espanyol treuen a passejar les seves apolítiques banderes espanyoles i insulten i fins i tot agredeixen els altres periquitos que volen animar l'equip amb una bandera estelada. I davant d'això, que passa fins i tot en els partits amistosos, aquesta temporada que ara comença, els periquitos que volem un club sense política,

plural i transversal, nosaltres sí que hem dit prou i no hem renovat l'abonament o, com en el meu cas, ens hem passat a la modalitat Fan. Prou de sentir-nos incòmodes, prou de sentir-nos insegurs i d'haver de suportar aquests rancis espectacles!!!

Aquest "Prou" que hem dit alguns, ja sabem que significa, i ho assumim, deixar el club en mans d'aquests que volen fer de l'Espanyol un reducte marginal, totalment d'esquena a la societat catalana que el va veure néixer fa ja 118 anys. És necessari que els responsables del nostre club es retratin i manifestin quin model social de club volen.

JORDI PRÍncep I CANALÍS
Barcelona

"La admirable Costa Rica"

■ Aquesta és la qualificació que feia l'escriptor mexicà Octavio Paz de l'Estat centre-

americà situat en zona istmíca entre Nicaragua i Panamà. Això ve a tomb de l'afirmació d'una col·laboradora habitual d'aquest diari: "El sandinisme no era això", referint-se a l'actual repressió tacada de sang del govern de Daniel Ortega. Els qui ja som vells i recordem els orígens del sandinisme, potser no hi estariem del tot d'acord, però sí que estariem d'acord amb Paz en dir que, des del cop d'estat de José Figueres Ferré, fill de catalans i anomenat popularment *Don Pepe*, aquell país ha gaudit d'una estabilitat política i social inèdita en aquella regió. I no sols això, sinó que ho ha fet després de suprimir l'exèrcit. Però Costa Rica no és notícia precisament per això, perquè un país en pau no és noticable, o bé ho és per als qui envegen la seva situació. I això és el que va passar en la Catalunya sorgida de les urnes del febrer del 1936, anomenada "el oasis catalán" pels dipu-

tats no catalans de les corts de la República. Aquell "oasis" era insostenible per als interessats en la violència, i va passar el que va passar. Desitjo molts anys de pau i prosperitat per a "la admirable Costa Rica".

JORDI BASSAS I RIBALTA
Barcelona

El web del Tram de Barcelona

■ He entrat a la pàgina web del Tram de Barcelona per informar-me dels horaris. He quedat astorat en constatar que en la versió en espanyol apareixen tots els pobles del Baix Llobregat amb la toponímia incorrecta. Fa mal d'ulls veure en el mapa *San Baudilio*, *San Justo Desvern*, *Esplugas*, *San Juan Despí*... M'ha semblat oportú fer-ho públic tot esperant la seva correcció al més aviat possible.

FRANCESC GIRALT MARTÍNEZ
Sant Just Desvern (Baix Llobregat)

La frase del dia

“Casado és un feixista que presideix un partit feixista”

Carles Riera, DIPUTAT DE LA CUP

Tribuna

Josep Huguet. Enginyer industrial i llicenciat en història

Deures d'estiu

No estem en una dictadura. Però estem en una democràcia de baixa intensitat amb algunes estructures clau d'ADN franquista. La ciutadania republicana no té al davant un Estat que com a mínim compleix les seves lleis, sinó un que les violenta per emparar la violència judicial, la policial, la parapolicial, l'econòmica i la mediàtica i cultural. Sense que les forces republicanes i democràtiques no comparteixin aquesta part de la diagnosi serà impossible compartir la resta de la diagnosi. Sense una diagnosi compartida no hi ha estratègies compartides i esclaten mil tàctiques incoherents i molts cops confrontades.

CURIOSAMENT LES POLÍTQUES més aparentment contradictòries: ampliem la base o proclamem la República ara, tenen en comú una, a hores d'ara, angelical creença en el poder de les institucions, siguin autonòmiques, siguin simbòliques a l'exili. Perquè angelical és esperar que un lleuger creixement electoral de la massa republicana dissuadirà l'Estat; o que amb la imposició de l'hegemonia del partit únic, després de purgar traïdors i covards, s'obtindrà el control de les institucions municipals i autonòmiques per un nou 27 d'octubre del 17 o un 6 d'octubre del 34, tant se val.

SI EL DICTAMEN sobre la configuració de l'Estat s'arriba a compartir, sabrem que al davant tenim un Estat que usa obertament la violència tàctica i estructural. Llavors conclourem que només per les vies electorals i insurreccionals sense força coercitiva no es guanyarà el conflicte que té com a finalitat última un referèndum d'autodeterminació avalat internacionalment. O encara hi ha algú que diu obertament que aquesta pantalla ja està passada? M'agradaria sentir-ho de la boca dels qui busquen l'hegemonia a base de gestos buits més destinats a erosionar els competidors que a abor-

dar seriosament el gran repte.

VIOLÈNCIA SIMBÒLICA quan el rei que segons la Constitució té un paper moderador surt a incitar l'"A por ellos". Violència judicial quan tota la cúpula del sistema amb tots els seus tribunals estan immersos en una gran prevaricació. Violència econòmica quan l'Estat i el rei pressionen les empreses perquè fugin de Catalunya. Violència cultural i mediàtica quan amb escasses excepcions d'alguna premsa digital hi ha una demonització preracista dels ciutadans de Catalunya. I violència física i policial amb 4 fases perfectament delimitades: 1. Atemptat de bandera teledirigida a les Rambles farà un any, per poder treure l'exèrcit. 2. Muntatge teatral amb fins provocadors davant la conselleria d'Economia i davant la CUP el 20 de setembre per tal que la població utilitzés la violència contra les forces d'ordre i així poder confirmar la rebel·lió. 3. Dispositiu de l'1 d'octubre, destinat no a frenar la votació, sinó a atonyinar pacífics votants per tal que la ràbia provoqués el mateix efecte que en la fase 2. 4. Alliberament dels gossos nazifeixistes de la Falange i altres derivats, forces d'ordre de manifestacions amb Cs i PP que estan generalit-

“Només per les vies electorals i insurreccionals no es vencerà un Estat que usa obertament la violència tàctica i estructural”

zant la violència física per tot el país, per veure si algú s'hi torna. En els tres primers casos no van tenir èxit. En el quart, no és la direcció política actual dels Mossos qui hauria d'intervenir?

EN QUALESVOL CAS, davant d'un Estat violent, els recursos tradicionals, vots i manifestacions, per més massives que siguin, són insuficients. Mirant al món els casos similars, només les lluites no violentes ben pensades, que puguin aglutinar des de poblacions massives amb accions dins de la legalitat fins a grups de voluntaris molt formats en desobediència civil per a accions alegals, han estat triomfadores; i no d'un dia a l'altre. Em fa la sensació que aquesta reflexió no s'està fent o va amb molt de retard, massa. Perquè tenim pressa. Tenim pressa a acabar la impaciència dels uns que ens poden portar a episodis insurreccionals fallits, el desencant dels altres que els deixen al sofà de casa, o la malenconia de la resta, si només ens centrem en la lluita solidària i necessària contra la injusta presó i l'exili.

I ACABO REPETINT algunes preguntes que he fet en altres llocs. Quins pilars de l'Estat cal erosionar i com, per fer-lo seure en la taula de negociació? Quins ressorts emocionals hem de tocar per fer caure el mur que s'ha construït per atiar una part gens menyspreable de la població catalana contra el procés? Com encarrilem el dolor, la decepció o la ràbia de la gent republicana de manera positiva i no violenta activa per tal que no es desviï cap a l'autolesionisme com està passant ara? I ara mateix, cal fer una pregunta als dos presidents, el del Consell a l'exili i el de la Generalitat: per què tants esforços per muntar un partit únic de l'independentisme, i tan pocs per liderar, és a dir consensuar, amb la diversitat de partits, entitats i moviments republicans una diagnosi i una estratègia comunes, ni que sigui compartint d'entrada la dissensió?

De set en set

Jordi Panyella

El lleó es desperta

El fenomen passa cada dia i qualsevol que vulgui en pot ser testimoni aixecant-se a primera hora del matí, plantant-se al

carrer Wellington de Barcelona, a l'altre costat dels murs del zoològic, i parant l'orella. En un moment que es fa difícil de precisar, perquè el protagonista de l'acció no gasta rellotge i actua quan li ve de gust o en té ganes, l'espai s'omple d'un so immens, d'una efervescència gutural impossible d'imitar per la condició humana, perquè no hi ha cavitat bucal que pugui desencadenar un repertori decibèlic de tanta profunditat. És com si un so llunyà, antiquíssim, ar-

Tant de bo també s'acabi un dia el lament que cada matí clama justícia

ribés als nostres dies alliberant-se després d'un viatge de segles a través d'un pedregar que li ha donat forma i volum. És la pureza de la vida en estat primari concentrada en uns segons de plenitud i potència sensorial.

És el lleó del zoològic que es desperta a l'altre costat de la tanca i que rugeix i tot ho omple. És l'únic acte de llibertat d'una ànima captiva que alça la seva crida atàvica per damunt dels murs i l'enreixat dels homes. És un crit que meravella i que, tant com exalta l'esperit, l'entristeix, perquè no s'ha fet el rugir del rei de totes les formes animals que poblen aquest planeta per tronar els murs de ciment de la ciutat. Tant de bo l'espectacle sonor del despertament del lleó de Barcelona s'acabi un dia i retorni el rugir a la sabana d'on no hauria hagut de sortir mai, tant de bo també s'acabi un dia el lament que cada matí clama justícia des de dins dels murs de les presons.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El perill de les línies elèctriques per als ocells

Més de 600 aus han mort electrocutades a Catalunya per la presència de torres elèctriques

Col·lapse a Barcelona per la vaga del sector del taxi

El conflicte laboral s'agreuja i la ciutat en pateix directament els efectes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Onada sonora republicana

DIAGONAL • De les Glòries al Palau Reial s'omplirà la via i a les 17:14 h, i després d'un silenci, es farà una onada sonora **1-0** • Es reclamarà el mandat del referèndum i la proclamació de la República **LLIURE** • L'ANC vol que les pancartes siguin lliures

Mireia Rourera
BARCELONA

La mobilització de l'11 de setembre, organitzada per l'ANC amb la col·laboració d'Òmnium Cultural i l'AMI, l'Associació de Municipis per la Independència, es farà a la Diagonal de Barcelona des de la plaça de les Glòries fins al Palau Reial. La idea és reclamar el mandat de l'1 d'octubre i, per tant, exhibir força per reclamar la República i, més enllà de les samarretes, d'un color coral inspirat en les brides de les urnes de l'1 d'octubre, no hi haurà pancartes úniques ni un crit uniforme. "Serà una manifestació clàssica; volem donar la veu al poble i que cadascú porti les banderes i les pancartes que vulgui, que tothom es pugui expressar lliurement", va dir ahir la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie.

La mobilització, això sí, tindrà un punt culminant. Serà a les 17:14 h quan, des del carrer Castillejos i fins al Palau Reial, s'anirà estenent, de manera col·lectiva i progressiva per la Diagonal, un crit per demanar la República. Serà una "ona sonora" que esclatarà després d'un silenci i, segons l'ANC, "representarà la força de la gent, que és la que implementarà la República catalana que vam votar".

"Hem d'anar tots a la manifestació i demostrar que la repressió no fa que ens desmobilitzem", va dir ahir Paluzie en la presen-

Les frases

"Demanem als partits polítics que s'estiguin de baralles estèrils i que vagin units"

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA (ANC)

"Només aconseguirem el nostre objectiu si som capaços de fer un esforç col·lectiu"

Elisenda Romeu
COORDINADORA DE MOBILITZACIÓ DE L'ANC

tació dels actes de la manifestació de la Diada, que es va fer als jardins del Palau Robert. La presidenta de l'ANC va demanar als partits polítics que es deixin de "baralles estèrils" i va demanar unitat i força per una tardor que es preveu molt reivindicativa i combativa.

"No només farà un any de tot, del 20 de setembre, de l'1 d'octubre, del 27 d'octubre, dels primers empresonaments... sinó que serà l'inici dels judicis de la vergonya", va dir. Va recordar que no només es jutjaran els presos polítics, sinó que també hi ha les causes obertes contra els Mossos a l'Audiència Nacional, les causes obertes contra alts càrrecs de la Generalitat al jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona... i tantes altres causes obertes contra "ra-

"S'espera una tardor amb moltes mobilitzacions per recordar el que va viure aquest poble"

Marina Llanterna
VICEPRESIDENTA D'ÒMNIUM CULTURAL

"Demanem als Mossos respecte i que portin la identificació ben visible"

Roger Español
VA RESULTAR FERIT I VA PERDRE UN ULL L'1 D'OCTUBRE

pers, activistes, més de 700 alcaldes". "Però ara -va dir-, i després de moltes victòries judicials internacionals, que seran la derrota de la justícia espanyola, el món ja ens coneix, l'opinió pública internacional està més preparada i hem de demostrar-los la nostra força i que no ens desmobilitzarem". Va explicar que aquesta diada hem de fer "el cim". "Des de la base hem aconseguit molt, però no hem fet el cim. I és el que hem de fer", va dir.

Silenci i... acció!

La coordinadora de mobilització de l'ANC, Elisenda Romeu, va definir l'acció d'aquest any com "una manifestació clàssica, austera però potent". Ella va ser qui va explicar com es farà l'ona sonora: "A les quatre de la tarda tot-

hom ha de ser al seu tram. Quan faltin pocs minuts per a les 17:14 h tothom haurà d'estar en silenci. A les 17:14 h, al tram 37 es llançarà un petard. Trencarà el silenci en aquell tram i, a partir d'aquest moment, es generarà una ona sonora que anirà avançant i creixent fins a arribar a la zona de l'escenari". La idea és que, a mesura que l'ona sonora avanci, la gent que està callada comenci a cridar i a aixecar les seves pancartes. El temps l'aniran marcant els voluntaris.

Com sempre abans de l'ona sonora, entre les quatre i les cinc de la tarda, hi haurà música, castells i mostres de cultura popular a tots els trams. L'ANC espera que la gent no es pensi que aquest cop ja no s'ha de mobilitzar i per això fa una crida a la participació. "Només aconseguirem el nostre objectiu si som capaços de fer un esforç col·lectiu", va dir Elisenda Romeu. També va demanar que la gent compri, un altre cop, la samarreta d'aquest any i va explicar que "gràcies a la venda de les samarretes hem pogut pagar totes les campanyes".

Ahir, per cert, es van presentar les campanyes que es difondran a través dels mitjans de comunicació, que comencen amb l'1 d'octubre, el referèndum que s'ha de reivindicar. Andreu Francisco, de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI),

Recorregut dels actes de la Diada a Barcelona

va recordar que aquest Onze de Setembre serà la primera diada després de la "jornada històrica" de l'1 d'octubre i la primera

"Hem de demostrar que la repressió no ens desmobilitza"

"després de la repressió del 155". "Des del món municipal estem amenaçats i perseguits per haver fet possible votar. Ara no renunciarem a res i continuarem treballant per la

República". Marina Llanterna, per la seva banda, representant d'Òmnium Cultural, va assegurar que la mobilització de l'Onze de Setembre "marcarà l'inici d'unes setmanes de moltes mobilitzacions" i, el mateix que va dir Elisenda Paluzie, va recordar que a la tardor hi haurà dies "molt intensos" per recordar tot el que va "viure aquest poble". Va recordar que fa uns dies el jutge Llaena va reconèixer en una entrevista que als jutges la "ideologia" els ajuda a sentenciar i va denunciar "el relat inventat per la justícia espanyola" con-

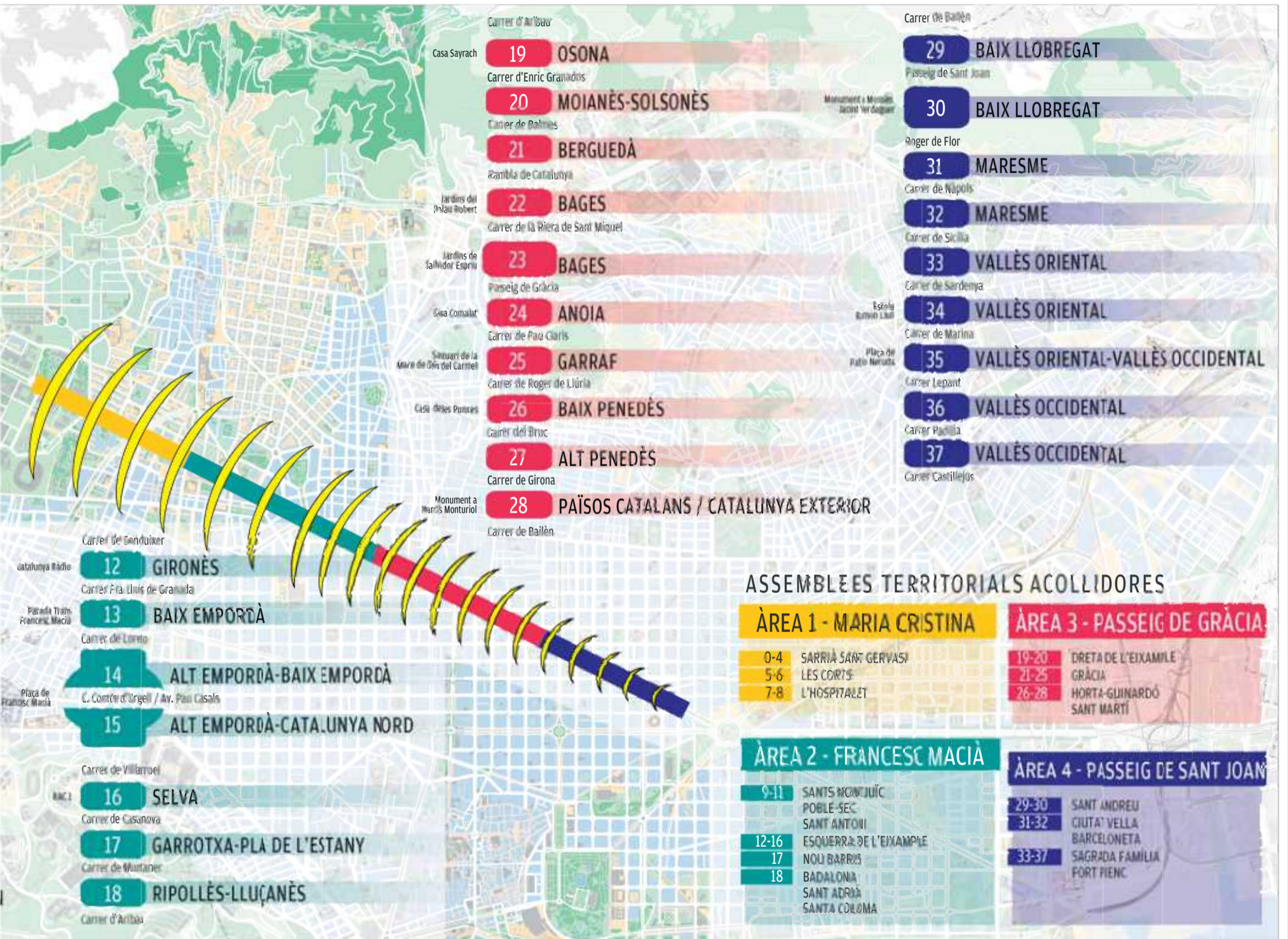
L'APUNT

L'arribada de Puigdemont

Emma Ansola

L'expresident Carles Puigdemont arriba aquest cap de setmana a Brussel·les, després de l'estada a Alemanya per imperatiu judicial. Retorna a la ciutat de Waterloo on el full de ruta independentista situa la construcció del Consell de la República, l'òrgan que ha de marcar les directrius polítiques d'aquesta legislatura excepcional d'acord amb el relat de les forces independen-

tistes. No serà fàcil. L'atenció mediàtica, el focus governamental i els poders executiu i de decisió estan a la Generalitat, en mans del president Quim Torra, tal com recorda l'oposició. Per això, els pròxims mesos, la feina de Puigdemont a Brussel·les serà una prova excel·lent per determinar com es perfila un full de ruta independentista molt qüestionat.

tra Catalunya, per això va demanar "sortir al carrer" i tornar a "desbordar".

Els Mossos, identificats
Roger Español, el jove que va perdre un ull defensant un col·legi electoral l'1 d'octubre, també va ser convidat a participar en la presentació de la mobilització de l'Onze de Setembre. Va recordar que "tothom hi és benvingut", que "ha de mobilitzar-se tothom que va votar i més", i va demanar als Mossos "respecte" i que, sobretot, "portin la identificació ben visible". Español va explicar que per cul-

pa que alguns agents policials no anaven ben identificats "es van haver de retirar 43 denúncies de l'1 d'octubre". Va tornar a recordar que "som pacífics" i va instar a "tornar a demostrar qui som, quants som i què volem".

L'actor Josep Lluís Bozzo, membre de Teatre amb R de República (l'any passat eren Teatre amb R de Referèndum) va recordar l'emoció de l'1 d'octubre i va proposar que "quan ja siguem independents l'Onze de Setembre sigui una diada històrica i passem a l'1 d'octubre la Diada Nacional". El pro-

fessor Jaume Ventura, que va ser president de la mesa del col·legi Bogatell, recordava ahir "l'emoció de quan van arribar les urnes" i que mai "havia vist tanta gent adulta plorar d'emoció mentre votaven". També la "rigorositat de la votació", l'exigència del DNI a tothom i el recompte, amb observadors internacionals.

Després de la presentació de la mobilització, ahir mateix als jardins del Palau Robert es va fer un acte simbòlic d'inici de les inscripcions als trams per començar a omplir l'avinguda Diagonal. ■

L'espectacularitat de les successives diades

Diada 2012

■ Sota el lema *Catalunya, nou Estat d'Europa*, va ser la primera manifestació multitudinària que va sortir del passeig de Gràcia i va acabar al parc de la Ciutadella.

Diada 2013

■ La Via Catalana. Centenars de milers de persones agafades de les mans van cobrir els 400 quilòmetres de punta a punta del país.

Diada 2014

■ La V de votarem. Diada a

favor de la consulta. Es va omplir l'avinguda Diagonal i la Gran Via per reivindicar la celebració del referèndum.

Diada 2015

■ Via Lliure. Milers de persones van omplir l'avinguda Meridiana de Barcelona. En total 5,2 quilòmetres.

Diada 2016

■ A Punt. La diada es va celebrar en diferents punts del país on es va voler dir que el país ja estava a punt per a la independència. Es van fer

manifestacions a Salt, Lleida, Tarragona, Berga i Barcelona.

Diada 2017

■ Símbol de la suma. Va ser un dia per sumar i es va representar el símbol de la suma en una concentració al carrer Aragó i el passeig de Gràcia.

Diada 2018

■ Onada Sonora. S'omplirà la Diagonal i es farà una onada de so per reivindicar la República.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Waterloo espera Puigdemont

RETROBAMENT • El president a l'exili es reunirà amb Torra a la Delegació de la Generalitat a la Unió Europea

L'ESCENARI • La Casa de la República prepara un gran acte de benvinguda per reivindicar la llibertat dels presos polítics

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

El president català a l'exili torna avui per la porta gran a Bèlgica després de la capitulació del jutge Pablo Llarena davant la impossibilitat d'extraditar-lo per rebel·lió. Després d'uns quatre mesos estancat a Alemanya per lluitar contra l'ordre europeu de detenció emesa contra ell pel Tribunal Suprem espanyol, Carles Puigdemont té previst avui una maratón d'actes a la seva arribada a Brussel·les. Afortunadament gaudirà d'un temps agradable amb una calor moderada per celebrar la seva arribada, després que el país hagi suportat en els últims dos dies altíssimes temperatures de fins a 37 graus. Amb aquests esdeveniments donarà el tret de sortida a la seva segona etapa en territori belga, un nou període amb un panorama polític diferent del que hi havia quan va marxar de Brussel·les. Ara ja hi ha format un executiu català i a Madrid governen els socialistes en comptes dels populars.

Així, els actes amb el polític gironí aniran precedits primer d'una visita institucional avui a les 9 del matí del president Quim Torra a la Delegació del Govern davant la Unió Europea acompanyat de la nova delegada i consellera durant el govern de Puigdemont, Meritxell Serret. Posteriorment, Torra es trobarà amb el president a l'exili en aquesta seu de la Generalitat. De fet, serà el primer cop que tots dos presidents trepitgin aquesta delegació després de l'aplicació del 155. La reunió entre tots dos serà a porta tancada i es veuran també "amb els consellers a l'exili i els consellers

Carles Puigdemont, al centre, reunit amb els consellers que es van exiliar, juntament amb Marta Rovira (ERC) a la Casa de la República ■ ACN

desplaçats a Brussel·les". Tot seguit, Quim Torra i Carles Puigdemont faran una roda de premsa conjunta.

Després d'un matí més institucional, l'acció es traslladarà a la Casa de la República, al municipi de Waterloo, prop de la capital belga, on es prepara un gran acte de benvinguda al president amb parlaments per reivindicar la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats. L'esdeveniment tindrà la participació tant de membres dels partits independentistes com de representants de la societat civil i altres personalitats destacades vinculades a l'exili de Puigdemont.

A banda de la delegació de Junts per Catalunya, des del PDeCAT hi enviaran el president del partit, David Bonvehí, i la vicepresidenta, Míriam Nogueras. Després del recent xoc entre JxCat i Esquerra Republicana, de la formació d'Oriol Jun-

queras només viatjaran a Brussel·les tres dels seus membres: el conseller de Treball, Chakir el Homrani; la diputada Gemma Espigares, i la portaveu del grup, la gironina Anna Caula. A més de les figures polítiques, també s'espera que assisteixin a Waterloo el raper exiliat a Bèlgica Valtònyc i l'advocat del president, Ben Emmerson.

Una celebració oberta al públic
Però no només l'entorn proper de Puigdemont i els membres de la societat civil com ara l'ANC es trobaran per donar la benvinguda al president, sinó que l'acte davant de la Casa de la República és obert a tothom que hi vulgui assistir. El mateix Puigdemont va compartir al seu compte de Facebook l'esdeveniment, al qual va convidar tots els interessats a participar-hi. Un comunicat que portava el segell de la República Catalana.

La seu, l'emblema
La Casa de la República, seu del govern legítim de la Generalitat, concentrarà la major part dels actes d'avui. Es tracta d'un edifici situat a la localitat belga de Waterloo.

Al llarg del dia d'avui s'espera que Puigdemont doni més detalls sobre els seus plans en aquesta nova etapa a Brussel·les gaudint de llibertat de moviments arreu de la UE, excepte a l'Estat espanyol. La Casa de la República i la seva nova plataforma, la Crida Nacional, previsiblement estaran al centre de la seva activitat política com a exiliat. Des de Berlín, el gironí ja va confirmar que no esperaran gaire temps a obrir l'anomenat Consell de la República, gestat durant els seus mesos d'exili belga anteriors, però paral·litzat pel front judicial de les euroordres. En paral·lel, Puigdemont continuarà amb el projecte de la Crida amb el qual pretén arregar les forces sobiranistes. Dimecres ja es va mostrar positiu per l'avanç de la plataforma, tot assegurant que amb 40.000 adhesions ja "supera de molt tota la militància dels partits sobiranistes". ■

Club del viatger
2018

Informació i reserves:

Sant Josep, 74
08370 Calella (Barcelona)
Tel.937 665 996 info@clubdelviatger.cat

Moltes altres destinacions a

www.clubdelviatger.cat

El viatge comença a casa teva, organitzem el trasllat a l'aeroport

Viatges en grup de qualitat!

Guia acompanyant del Club del Viatger

No t'auràs de preocupar de res, tots els serveis hi són inclosos

Etíopia Del 8 al 19 d'octubre

Us proposem un d'aquells viatges que només s'esdevenen un cop a la vida i que canvien la perspectiva de cadascú. Considerada una de les meravelles del món, un dels llocs més hipnòtics de la terra, Etiòpia és un diamant en brut.

Colòmbia Del 6 al 19 de novembre

Descobreix Colòmbia a través d'un ric programa que ens portarà a diversos punts del país per copsar de primera mà la bellesa del país del cafè i de les palmeres!

Les Filipines Del 6 al 19 de novembre

Un viatge que començarà a la seva capital Manila, i recorrerà les principals regions del país, com Luzon, l'illa de Palawan i les Biseses. Coneixerem les ètnies de Filipines i la seva història mil·lenària.

ELS TRES GRANS VIATGES

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem manté a la presó els polítics per risc de fuga

■ El tribunal no veu canvis i els denega la llibertat davant la proximitat del judici ■ Demanen la recusació dels jutges

Emma Ansola
BARCELONA

La sala d'enjudiciament del Tribunal Suprem, els magistrats encarregats de jutjar el cas, van rebutjar ahir la petició sol·licitada pels presos independentistes d'aixecar la presó preventiva a canvi d'altres mesures com ara l'arrest domiciliari o la compareixença diària al jutjat. Aquesta és la primera vegada que aquests magistrats es pronuncien davant del cas i ho fan per denegar la llibertat, ja que no aprecien canvis en les cau-

ses que van propiciar l'ingrés a la presó dels nou dirigents polítics ordenat pel jutge instructor Pablo Llarena. L'argument principal que esgrimeixen els magistrats de la sala és que es manté el risc de fuga, i més ara que, davant la proximitat del judici, cal garantir l'assistència dels imputats a la sala. La "fermesa" de la interlocutòria de processament, a més de la "naturalesa i la gravetat dels fets atribuïts als processats també són alguns dels arguments que esgrimeix el tribunal. Finalment, també indiquen

que la decisió de la justícia alemanya de negar el delictes de rebel·lió i que Llarena hagi retirat l'ordre de detenció de Puigdemont no "te incidència" en l'actuació del tribunal.

Un cop es va conèixer la decisió del Suprem, es va anunciar la recusació de quatre dels cinc magistrats que jutjaran els fets. L'escrit el va presentar la defensa de Jordi Turull, Josep Rull i Jordi Sánchez, i demanen que els quatre magistrats siguin apartats del cas per la seva proximitat amb l'instructor, Pablo Llarena, i la implica-

Forcadell, Bassa i Romeva entrant al Suprem el 23 de març passat ■ ACN

ció en el cas, ja que van ser els mateixos que van admetre a tràmit la querrela contra la presidenta del Parlament Carme Forcadell pels mateixos fets. La defensa considera que es vulnera la imparcialitat del jutge, que és garantia d'un procés just. ■

Perseguir els "fugitius"

La fiscal general de l'Estat, María José Segarra, va assegurar ahir en un curs d'estiu a l'Escorial que es continuarà perseguint tots els fugitius investigats en la causa "quan

es demostrï que han comès un fet delictiu" i considera que la justícia alemanya "s'ha extralimitat" i que el seu pronunciament "no té cap eficàcia dins d'Espanya".

LA RÀDIO ESTÀ FETA DE COLORS... I AQUÍ ELS VEURÀS TOTS

catradio.cat/estiu

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un dels presumptes agressors de Nou Barris ■ TWITTER CASAL POPULAR TRES VOLTES REBEL

Feixisme sense complexos

VIOLÈNCIA • La CUP observa un augment del nombre d'agressions neonazis contra independentistes, mentre que el govern sosté que han baixat però que es manifesten de manera més desacomplexada **QUEIXA** • Mossos per la República denuncia passivitat policial i impunitat judicial

Emili Bella
BARCELONA

El líder del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, defensa que les creus grogues a l'espai públic són violència i que provoquen incidents violents. Certament, es registren incidents violents, però sempre per part dels que s'identifiquen amb la unitat d'Espanya. Són moltes i reiterades les crides a la no-violència provinents de l'independentisme, però encara és l'hora que se sentin crides contundents a la no-violència feixista des de l'unionisme.

“L'única violència és aquella que va acompanyada de la bandera espanyola”, deia Josep-Lluís Carod-Rovira en una entrevista a Catalunya Ràdio fa dos mesos. Res no ha canviat. Si de cas han proliferat les agressions feixistes, com ara la que va rebre un manifestant a l'entrada de la presó de Lledoners mentre enregistrava amb el mòbil la retirada de laços grocs o com els incidents protagonitzats per neonazis a Nou Barris la setmana passada —on es va poder veure un home amb una esvàstica tatuada al ventre—, per no parlar de l'atac d'un policia espanyol al fotoperiodista Jordi Borràs al crit de “Viva España” i “Viva Franco”, dels avis muntanyencs increpats en un cim o dels insults a àvies que passejaven amb laços grocs, sense anar més lluny, aquesta setmana a Terrassa.

La llista és llarga. Però, ¿hi ha hagut un repunt d'aquest tipus d'episodis violents o és només una sensació ciutadana generalitzada? La CUP va demanar dimecres la compareixença del conseller d'Interior, Miquel Buch, en comissió al Parlament perquè expliqui “l'augment d'agressions feixistes i la impunitat” amb què l'extrema dreta actua a Catalunya. Els cupaires constaten que aquest fenomen mai no ha desaparegut i sostenen que el cos dels Mossos d'Esquadra “mai ha aclarit quines accions estan duent a terme per prevenir

el feixisme”.

El conseller, en canvi, assegura que els atacs feixistes en realitat van a la baixa i atribueix als mitjans de comunicació i a les xarxes socials la percepció que es pugui tenir en sentit contrari. “Se'n parla més”, va explicar dimecres en una entrevista a TV3. Segons el conseller, “només que n'hi hagi una, aquest país no es pot permetre tenir impunitat per part d'algú que decideixi ser agressiu o violent amb els altres, i encara menys si són feixistes”.

El govern s'ha conjurat per neutralitzar la possibilitat que s'instal·li en l'opinió pública la percepció que els Mossos no fan prou contra aquesta xacra. L'endemà de l'entrevista de Buch, el mateix

“No podem tolerar que hi hagi sectors de la població que visquin amb la por de ser agredits”, assegura Torra

president, Quim Torra, va defensar des del complex central d'Egara del cos, a Sabadell, que cal que la policia sigui la garant de la “desactivació de l'amenaça” quan es produeix una agressió de caire feixista. “No podem tolerar que hi hagi sectors de la població que visquin amb la por de ser agredits i atemorits per violents totalitaris”, va sentenciar. Torra va parlar de “brots de violència feixista” que “es manifesten ara amb més desacomplexament”.

Des de Mossos per la República, el seu portaveu, Albert Donaire, té la sensació que els altres gaudeixen de passivitat policial i d'impunitat judicial i lamenta, per experiència pròpia, el diferent tracte davant les amenaces segons si van adreçades a independentistes o a la cap de l'oposició, Inés Arrimadas. “En aquest país, el feixisme fins i tot són policies —rebla—, ja veieu el policia nacional que va agredir en Jordi Borràs. Hi ha policies que són uns feixistes, estan dins la policia.” ■

XI MERCAT DELS SENTITS

7, 14, 21 I 28 DE JULIOL
MAÇANET DE LA SELVA

DISSABTE 7 DE JULIOL: TACTE I OÏDA

18H. CLOENDA DELS CURSEIS DE BALL (OÏNIOL) PISTA JARDI
19H. JOCS GEGANTS I TRADICIONALS AV. CATALUNYA
21H. BOTIFARRADA PLÇA DE L'ESGLÉSIA (3,5€)
22H. ACTUACIÓ MUSICAL 'REMEMBER 80/90'S' PL. ESGLÉSIA

DISSABTE 14 DE JULIOL: VISTA I GUST

DE 10 A 14H I DE 16 A 19H: "EL HOBBY DE LA HISTÒRIA: COM INICIAR-SE A LA PALEOGRAFIA I LA NUMISMÀTICA" EXPOSICIÓ A L'ARXIU MUNICIPAL
19H. TALLER DE BOMBOLLES DE SABÓ AV. CATALUNYA
21H. BOTIFARRADA PLÇA DE L'ESGLÉSIA (3,5€)
22H. BALL AMB EL DUO 'NOVA GAMMA' PL. ESGLÉSIA

DISSABTE 21 DE JULIOL: OLFACTE I GUST

DE 10.30 A 13H. ACTIVITATS INFANTILS: FESTA DE L'ANGLA AL PARC DEL MOLÍ (ASSOCIACIÓ CREIXENT JUNTS)
19H. CIRCUIT DE BICICLETES SENSE MANILLAR AV. CATALUNYA
21H. BOTIFARRADA PLÇA DE L'ESGLÉSIA (3,5€)
22H. HAVANERES AMB EL GRUP 'LA RIBERA' ROM CREMAT A LA MITJA PART

DISSABTE 28 DE JULIOL: VISTA I OÏDA

18.30H. ESPECTACLE I TALLER DE MÀGIA PL. ESGLÉSIA
21H. BOTIFARRADA PLÇA DE L'ESGLÉSIA (3,5€)
22H. BALL AMB EL DUO DE 'JAVIER GINÉS' PL. ESGLÉSIA

118163-1191388Q